

Co tehdy znamenalo a co pro mě teď znamená slovo SVOBODA?

Co vlastně znamenala svoboda? Někteří z nás ani teď pořádně neví, co to svoboda vlastně je. Dá se o svobodě mluvit jako o lidmi stanovenou hranici, která se jim zdá jako ideální, nebo je vše pouze vlastní pohled na situaci? Dalo by se několika způsoby popsat co to svoboda je, ale teď se opravdu ptám já sama sebe, zda vůbec mám nějaký přehled, o tom, co tento pojem vlastně znamená. Ví to vůbec někdo?

Za První republiky svoboda byla to, co lidé potřebovali, byl to jasný cíl, bylo potřeba změny. A proto z hlubin strasti, bolesti a strachu se vynořilo světlo, příjemný teplý pocit, který hřál u srdce, pocit svobody. Ulice oživaly, lidé se nechávali unášet pocitem bezpečí. Změnil se režim a demokracie se stala jednou z nejoslavovanějších věcí v Československu, svoboda mávala s emocemi a lidé začínali věřit, že přece jen nějaké to světlo existuje! Svoboda umožnila dát umělcům ve všech směrech volnou ruku, hudebníci měli možnost psát, o čem chtěli, literatura se mohla svobodně vyjádřit o situaci, divadlo se snažilo lidi bavit a ukázat jim ať žijí naplno. Lidé začali být rádi za vše, co měli, byli rádi za svou rodinu, práci, za vzdělání, za možnost vůbec tu být.

Dnešní svoboda by se dala nazvat slepou, lidský život nasákl hořkostí a přesvědčením, o tom, jak je zkažený svět, a ne onen sám lidský způsob chování. Naše republika je považována za svobodnou, lidé ale své zaslepenosti podlehli a nevidí kolik bolesti, ce způsobuje, dnes lidé nejraději druhým svobodu berou. V nejhorším případě za svobodný názor se zabijí, za svobodný projev je vám do obličeje poskytnut doušek strážníkovy pepřového spreje a proč? Protože lidé položili slovu svoboda absolutně jiný význam, svoboda je velice důležitá ale proč lidé přetvořili tak krásné slovo, které do duší přinášelo světlo na zbraň? Většina lidí bere svobodu jenom jako možnost někomu nadávat a považovat to za svobodné vyjádření nesouhlasu, kde je to štěstí, ta radost ze života, radost z maličkostí? Je tolik věcí, za které vděčíme svobodě ale většina lidí, si neuvědomuje, že se pro ní muselo bojovat a myslím si, že si ani neumí představit to štěstí a tu tehdejší vlnu pocitů která mávala s lidmi, že se konečně mohli vyjádřit, zpívat písničky které chtěli, říkat co chtěli, tohle tu teď neplatí. Kam se vůbec poděla lidskost?